

ת"פ 41558/03/20 - מדינת ישראל נגד אשרף סיאם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41558-03-20 מדינת ישראל נ' סיאם (עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד תמר טופז שם טוב

המאשימה

נגד

אשרף סיאם
ע"י עו"ד מאהר חנא

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני אישומים שעניינם גניבת רכב ועבירות נלוות. ואלו עובדות כתב האישום:

האישום הראשון

בסמוך ליום 9.3.20 קשר הנאשם קשר עם שניים אחרים לגנוב מכוניות מישראל ולהעבירן לשטחי הרשות הפלסטינית. לשם כך הגיעו הנאשם ושני שותפיו ביום 9.3.20 בסמוך לשעה 6:00 לגני תקווה במכונית בה נהג הנאשם, למרות שמעולם לא הוציא רישיון ולא היה לו ביטוח. הנאשם ואחד משותפיו ירדו מהמכונית וניגשו למכונית חונה מסוג מאזדה. הנאשם שבר את חלונה של המכונית באמצעות מכשיר יעודי ולאחר מכן הניע אותה באמצעות מפתח מותאם וכבל אותו חיבר למצבר ולמחשב הרכב. לאחר שהנאשם הניע את המכונית הוא ואחד משותפיו נסעו מהמקום במכונית בה הגיעו, והשותף השני נסע אחריהם במכונית המאזדה הגנובה לכיוון מחסום רנטיס. לאורך הנסיעה היו הנאשם ושותפיו בקשר טלפוני רציף, על מנת שהנאשם יוכל להזהיר את הנוהג במכונית הגנובה מפני כוחות משטרה.

לאחר שחלפו הנאשם ושותפיו את מחסום רנטיס, הזהיר הנאשם את השותף שנהג במכונית הגנובה כי יש במקום כוחות משטרה והנחה אותו לעצור. השותף עצר בצד הדרך ואז נעצר על ידי שוטרים.

בשל מעשיו באישום זה הורשע הנאשם בעבירות בעבירות קשר לפשע, סיוע לגניבת רכב, החזקת כלי פריצה, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח.

האישום השני

בסמוך ליום 11.3.20 קשר הנאשם עם שותף קטין לגנוב מכוניות מישראל ולהעבירן לשטחי הרשות הפלסטינית. לשם כך הגיעו הנאשם והקטין ביום 12.3.20 בסמוך לשעה 01:30 לאור יהודה במכונית בה נהג הנאשם והשניים ניגשו למכונית חונה מסוג מאזדה. הנאשם שבר את חלון המכונית והניע אותה, הקטין נכנס למכונית ונהג בה לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית, והנאשם עזב את המקום במכונית בה הגיע.

עמוד 1

שוטרים שהבחינו בקטין נוסע במכונית הגנובה קראו לו במערכת הכריזה לעצור אולם הקטין נמלט מהשוטרים בנהיגה פרועה, במהלכה נסע בנתיב נגדי וכמעט התנגד במכוניות אשר הגיעו מולו. השוטרים שרדפו אחרי הקטין ירו לעבר המכונית, אך הקטין המשיך בבריחה, עד שהתנגד במחסום בטון, ואז ניסה לברוח ברגל, עד שנעצר על ידי השוטרים.

בהמשך הנאשם עוכב על ידי שוטרים, והציג רשיון נהיגה של אדם אחר והציג את עצמו בשמו של אותו אדם.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות קשר לפשע, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא ביטוח והתחזות כאחר.

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, ובכלל זה לתחכום שבהם והחבירה לאחרים וכן לסיכון שגרם הנאשם בכך שנהג ללא רשיון ולבריחה הפרועה של הקטין מהשוטרים. לצד אלה הפנתה לעברו המכביד של הנאשם, אשר נדון למאסרים שונים בשל מעשים דומים. לאור אלה ביקשה לגזור עליו עונש של ארבע שנות מאסר (הכולל הפעלת מאסר מותנה שלחובתו) ועונשים נלווים ובהם שלילת רישיון נהיגה ופיצוי.

ב"כ הנאשם שם את הדגש על נסיבותיו האישיות של הנאשם, ולהליך טיפולי אשר על פי טענתו עבר במהלך תקופה מעצרו. לדבריו מדובר באדם אשר מאז ילדותו סבל מהתנכלות של בני משפחה שונים, הוצא מביתו למסגרות חוץ, וכאשר בגר הכריחו אותו בני משפחתו לעבוד עבורם ללא תמורה, והוא מצא את עצמו שקוע בחובות ועיקולים, ללא יכולת להחליץ ממעגל הפשע. נטען, כי במסגרת המעצר עבר הנאשם הליך טיפולי, אשר מתחיל לשאת פירות. לאור אלה ביקש להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן ובכל מקרה לא למצות עמו את הדין.

הנאשם ביקש לומר את מילותיו. לדבריו הוא מצטער על כך שפגע באחרים ומתנצל בפני כל מי שפגע בו. עוד אמר, כי כיום הוא מבין שהוא צריך עזרה חיצונית והבטיח שאם יקבל הזדמנות יתפוס אותה "בשיניים ובציפורניים".

מתחם העונש ההולם

הנאשם מילא תפקיד מרכזי בשני מקרים של גניבת רכב. בשני המקרים הסיע אחרים לזירת הפשע - למרות שמעולם לא הוציא רישיון - התפרץ למכוניות חונות והניע אותן. במקרה אחד, הנאשם השתמש בצידוד יעודי מתוחכם וגם "פתח ציר" למכונית הגנובה על מנת להתריע מפני שוטרים. במקרה השני שוטרים הבחינו במכונית הגנובה והקטין שנהג בה ברח מהם בנהיגה פרועה שסיכנה את חיי המשתמשים האחרים בדרך. באותו מקרה כאשר נעצר הנאשם הוא התחזה לפני השוטרים באמצעות רישיון נהיגה מזויף בו הצטייד מראש.

רבות נאמר על החומרה שבעבירות גניבת הרכב. עבירה זו פוגעת בקניינו של בעליו החוקי של הרכב ומעבר לנזק הכלכלי הישיר לבעל הרכב, נגרם נזק כלכלי עקיף לציבור כולו, הנושא בעלותו הגבוהה של פרמיות הביטוח. מעבר לכך, ככל עבירת רכוש, גם עבירה זו כוללת בתוכה סיכון להתפתחותו של אירוע אלים במקרה של היתקלות בבעליו של הרכוש, או בגורמי אכיפת החוק, אשר ינסו למנוע את גניבתו, כפי שאכן קרה באירוע המתואר באישום השני: מעובדות האישום עולה כי שותפו הקטין של הנאשם נמלט מהשוטרים בנהיגה פרועה, נסע בנתיב נגדי, כמעט התנגש במכוניות שנסעו מולו וגם כאשר השוטרים ירו לעברו הדבר לא גרם לו לעצור - ורק במזל הארוע הסתיים ללא פגיעה. אני ער לכך שהנאשם לא היה שותף לבריחה, אך מדובר בסיכון הטמון בכל מקרה של גניבת רכב, ובמקרה זה כמעט והתממש.

בשני האירועים הנאשם הפגין ידע "מקצועי", כשבמקרה אחד השתמש בציוד יעודי לשם התפרצות למכונית וגניבתה (ואילו במקרה השני אין פירוט ביחס לדרך הפעולה) ובשני המקרים חלקו של הנאשם היה מהותי ומרכזי. עם זאת, באישום הראשון הנאשם הורשע בכך שסייע לגניבה ולא בכך ששימש מבצע עיקרי, ובקביעת מתחם העונש אבטא נתון זה.

על כל אלה אוסיף כי בשני הנאשם נהג ללא רשיון נהיגה וללא ביטוח, ובכך הפגין זלזול נוסף בחוק ובסיכון שיצר ליתר המשתמשים בדרך. כמו כן באישום השני הנאשם קשר עם קטין לבצע את העבירה, והדבר משווה למעשיו משנה חומרה.

בית המשפט העליון עמד זה מכבר על תופעת גניבות הרכב במדינה, ועל הפגיעה הקשה לחברה שזו יוצרת. ראו לדוגמה דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.05.06):

למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך.

ר' גם ע"פ 2333/13, באסל סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, פסקה 4):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011)). הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות."

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את העובדה שמעשיו של הנאשם ושל שותפיו לקשר התאפיינו בתכנון מוקדם, בחלוקת תפקידים ובידע "מקצועי" ואת העובדה שאמנם הנאשם הורשע באירוע מושא האישום הראשון בסיוע ולא בביצוע עיקרי, אך תרומתו לקידום הקשר ולגניבת הרכב היתה משמעותית.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים שהורשעו בעבירת ניסיון או סיוע או סיוע לניסיון גניבת רכב מנעד רחב של עונשים והכל בהתאם לנסיבות ביצוע המעשה והעושה (ר' רע"פ 7109/14 **צור סייג נ' מדינת ישראל**, ת"פ (ראשל"צ) 11462-01-15 **מדינת ישראל נ' אנדרי ויצמן**, ר' גם ע"פ 26529-08-13, אבו סרחאן, ע"פ 7163/13, כסוואני, ע"פ 2519/14, ענאד וע"פ 11136-02-13, אבו נאב לעניין החומרה שבעבירות גניבות הרכב ומתחמי הענישה שם).

כמו כן אבטא בקביעת המתחם את העבירות הנוספות שעבר הנאשם תוך כדי ביצוע המעשים ואת העובדה שקשר לבצע את המעשים מושא האישום השני יחד עם מבצע נוסף שהוא קטין.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם הוא מאסר בפועל לתקופה שבין עשרים חודשים ועד ארבע שנים ועונשים נלווים, ובהם פסילה מלנהוג.

נסיבות שאינן קשורות לעבירות

הנאשם יליד 1991, רווק ולא עבד קודם למעצרו באופן מסודר. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2012 הורשע בגניבת רכב, ניסיון גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון ונדון ל 4.5 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2013 הורשע בסיכון חיי אדם בנתיב תעבורה וגרימת חבלה חמורה ונדון לשנתיים מאסר, אשר כלל הפעלה של מאסר מותנה שלחובתו. הרשעה זו היתה בעקבות בריחה משוטרים תוך נהיגה פרועה, אשר גרמה לתאונה בה נחבלו השוטרים.

בשנת 2017 הורשע הנאשם בקבלת רכב גנוב ונהיגה פוזת ונדון ל- 10 חודשי מאסר ושני מאסרים מותנים, של 5 ו- 3 חודשים, בגין גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון, שהם חבי הפעלה בשל הרשעתו.

תסקיר שירות המבחן אשר התקבל ביום 18.11.20 מלמד, כי הנאשם חווה ילדות קשה בשל פרידת הוריו, לא סיים את חוק לימודיו ונקלע לחברה שולית ולצריכת סמים ובעקבות זאת לביצוע עבירות רכוש שונות. לדברי הנאשם הוא ניסה מספר פעמים לעבוד באופן תקין, אך לא הצליח להשתלב בעבודה מסודרת בשל חובות ועיקולים שרצו עליו.

במסגרת המעצר הנאשם שולב בהליך טיפולי בחודש יוני 2020 ומהדיווח שהתקבל עולה, כי לאחר התחלה מסוייגת, הנאשם משתתף כיום בהליך באופן פעיל ומחייב, וכי הוא מפגין רצון ומוטיבציה גבוהים לקבל כלים שיביאו לשינוי בדרכי התנהלותו ואורח חייו. כמו כן בבדיקות עולה כי הנאשם נקי מסמים בתקופה זו.

הנאשם קיבל בפני שירות המבחן אחריות למעשיו והביע חרטה, הנתפסת בעיני השירות כאותנטית. להערכת שירות המבחן, הנאשם בשל להעזר בהליך טיפולי ולהתרחק ממנו, וכיום, לראשונה בחייו, הוא לוקח אחריות על חייו ונרתם להליך טיפולי על מנת לעשות שינוי. להערכת שירות המבחן, הפתרון ההולם לנאשם הוא להשלים את ההליך הטיפולי במסגרת המעצר, ולא במסגרת הקהילה, שכן נוצר שם קשר טיפולי שהנאשם מחוייב לו, ולא ברור האם מסגרת אחרת תתאים לנאשם.

המלצת שירות המבחן היא להשית על הנאשם מאסר לתקופה קצרה, על מנת שימשיך בהליך הטיפולי במסגרת שב"ס, ולאחר מכן לשלבו בטיפול בקהילה לאחר שחרורו.

דין והכרעה

לחובת הנאשם הבאתי בחשבון כי מאסרים קודמים בהם נשא, ושני מאסרים מותנים שהוטלו עליו בעבר לא הסיטו אותו מדרכי הרעה ולא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות.

לזכות הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו, המבטאת קבלת אחריות למעשים וחסכה מזמנם של בית המשפט, המאשימה והעדים ובעיקר את העובדה שלראשונה בחייו הוא נוטל חלק בהליך טיפולי ומקבל אחריות על מעשיו ומנסה לעלות על דרך חדשה, של חיים נורמטיביים. מהתסקירים עולה, כי לאחר גזירת עונשו יוכל הנאשם להשתלב בהליך

טיפול אינטנסיבי, שיארכ כעשרה חודשים, ויש להביא גם נתון זה בקביעת העונש.

לאור אלה אשית על הנאשם עונשים הנמצאים בצידו הנמוך של מתחם העונש ההולם ואחפוף חלק מהמאסרים המותנים, למרות שלאור הרשעותיו הקודמות והעובדה שביצע את המעשים כאשר לחובתו שני מאסרים מותנים היה מקום למקמו בצד הבינוני-גבוה ולהפעיל את המאסרים במצטבר.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרים ושניים חודשי מאסר בפועל. העונש ימנה מיום מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.
- ב. מפעיל שני מאסרים מותנה של חמישה חודשים ושלושה חודשים אשר הושתו על הנאשם בת"פ 13838-12-16 ביום 9.3.17. עונשים אלו יופעלו בחופף זה לזה, ומתוכם חודשיים במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א' ושלושה בחופף לו, כך שסך הכל יישא הנאשם ב- 24 חודשי מאסר.
- ג. שמונה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור כל עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. ארבעה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור כל עבירת רכוש שהיא עוון, נהיגה ללא רישיון או עבירה שיש בה יסוד של מרמה תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. פיצוי לכל אחד מבעלי המכוניות בסך 2,000 ש"ח. הסכום ישולם עד יום 1.1.21. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים עד יום 1.3.21.
- ו. פסילה מלנהוג או לקבל רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.

לתשומת לב שירות בתי הסוהר המלצת שירות המבחן. יש לוודא כי הנאשם ישולב בהליך טיפולי הולם במסגרת מאסרו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד טבת תשפ"א, 29 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.